

[Gunnar Fog-Petersen.]

frem, saa er de andre nødt til at flytte sig, og det finder Sted Hundreder af Gange hver Dag Landet over. Det burde ikke kunne ske, hvor der er Orden i Færdselsforholdene, og jeg henstiller, at Færdselspolitiet tager sig af den Sag.

Ifølge § 24 skal Cyklister holde saa langt til højre, som Forholdene tillader det. Det vil jeg mene skal forstaas saaledes, at Cyklister dog ikke er pligtige at forlade Kørebanen og komme udenfor det, der omfattes af Færdselsbanen, hvis der der er opblødt ved Tøbrud eller saa sandet, at Cyklisten risikerer ved at køre derud at vælte og derved at blive paakørt af paafølgende Automobilet.

I samme Paragraf gives der Justitsministeren Bemyndigelse til at fastsætte største Længde, Bredde og Vægt for Genstande, der maa medføres paa Cykle. Denne Bestemmelse tror jeg ikke kan opretholdes. Hvordan skulde Justitsministeriet kunne gøre det paa en saadan Maade, at der blev fornuftig Mening deri? Det er f. Eks. meget farligt baade for Cyklisten selv og for dem, der i øvrigt færdes paa Vejen, naar en Cyklist cykler med et Slaatøj, et Letøj, paa Nakken, og det finder ofte Sted, men de Dimensioner, som en Le, der sidder paa Slaatøjets Skaft, har, er saadanne, at hvis man vilde forbyde Cyklister at cykle med Genstande af den Længde, Bredde og Vægt, vilde det ikke være tilladt at cykle med en almindelig Haandrive, med en Fiskestang eller med en Pisk, hvad der jo dog ingen Risiko er ved. Jeg tror derfor ikke, det er muligt at fastsætte Regler med Hensyn til Længde, Bredde og Vægt, der har noget som helst med de virkelige Forhold at gøre. Saa maa man hellere i det paagældende Politicirkulære nævne visse almindelige Brugsgenstande, som det er forbudt at cykle med.

Ifølge § 34 kan det paalægges en Lods-ejer at studse sin Hæk eller sine Hegn, saa at de ikke hindrer Udsynet for Færdselen. Det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Laursen) bemærkede, at man maaske kunde blive nødt til helt at fælde Vejtræerne, da disse rummer en stor Fare for Motortrafikken. Ja, det skal jeg villig indrømme, at de gør; navnlig for dem, der kører løbsk, der mister Herredømmet over deres Vogn, er det en meget stor Fare, men muligvis ogsaa en Advarsel, og det lader sig dog vist ikke gøre at fælde vore Allétræer alene af Hensyn til berusede Motorcyklisters Sikkerhed. Hvor meget der ligger i Udtrykket

„Udsyn“, ved jeg ikke, men Meningen maa da være den, at man kun skal kunne se fremefter saa meget, som Færdselssikkerheden kræver; det kan jo ikke være Meningen, at man skal kunne sidde og nyde Udsigten ud over Landskabet i højere Grad, end de nu forhaandenværende Hegn eller Haver tillader.

Færdselsloven indeholder en Række Regler, hvis Overholdelse er nødvendig for at sikre Færdselen, men den mangler en særlig Bestemmelse om, hvordan Automobilet skal forholde sig, naar de møder hinanden om Aftenen, og begge Biler har tændt Lygten, og da navnlig hvis det er Regnvej og Glassene er vaade. Ingen Automobilist vil paastaa, at han, naar han møder et modgaaende Køretøj, hvis Lys falder op paa en fugtig Rude, er i Stand til at se, om der færdes Fodgængere eller Cyklister — selvom disse har Katteøjne — umiddelbart bag den modgaaende Bil. Ingen vil paastaa det — og hvis nogen vilde paastaa det, har han ikke Ret. Det kan nemlig ikke lade sig gøre, og derfor burde Færdselsloven indeholde et Paabud om yderligere Forsigtighed end den, der almindeligvis udvises, naar Automobilet under disse Omstændigheder kører forbi hinanden. Hvis man havde en Ulykkesstatistik, hvoraf man kunde se de forskellige Grupper af Ulykkestilfælde, vilde det sikkert ogsaa vise sig, at saare mange Ulykker staar i Forbindelse med, at Motor-køretøjer passerer hinanden om Aftenen, medens Lyset falder op i Førernes Øjne. Ikke alene bør der paalægges Førerne en særlig Forsigtighed i dette Tilfælde, men hvis de ikke iagttager denne Forsigtighed, og der sker Ulykker, saa ogsaa en streng Straf.

Til Loven om Motorkøretøjer med de Ændringer, der er foreslaet, har jeg ikke mange Bemærkninger at gøre. Om Hastighedsbestemmelserne ønsker jeg at sige, at jeg er fuldt paa det rene med, at det ikke lader sig gøre at gennemføre et Lovforslag, der ophæver Hastighedsbestemmelserne, i hvert Fald ikke fuldstændigt, og det er maaske heller ikke rigtigt helt at ophæve dem, men jeg er af den Opfattelse, at det ingen Betydning har i Loven at have Hastighedsbestemmelser, som ikke overholdes. De, vi hidtil har haft, er ikke blevet overholdt og burde heller ikke være det, fordi Hastighedsgrænserne er for lave, og de, der fastsættes i denne Lov, vil heller ikke blive overholdt, for de er ogsaa for lave for moderne Motorkøretøjer, hvor Vejbanen er fri. I saa Fald er der ingen Mening i for